FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT

Número 261 Any XXII MAIG, 2008

FENT CARRERANY A LA COVA DE RAMON LLUL , A LA MUNTANYA DE RANDA

PERE SUREDA PRESENTÀ "CARAMEL·LERS", A L'ESCOLA DE DALT

ARRIBADA DEL "CINTURÓ CICLISTA A MALLORCA" A MARIA

Sumari

Editorial i sumari 2
Presentació del llibre "Caramel·lers, republicans de Maria" 3
Una visita als poblats del País Dogon 4
L'anorexia 6
Una tortuga mossegadora a l'Albufera 7
Caminant per dins el poble 8
A la mare 9
Bullit de Notícies 10
Demografia. Telèfons d'interès 12
Poemes i gloses 12
El temps. Horaris del tren i bus 13
L'acampallengua torna a ser present . 14
Fent Carrerany fa vint anys 15
XXIV trobada d'Escoles Mallorquines 15
Qui dies passa... 16
Maria, escenari d'una etapa del Cinturó Ciclista Internacional 18
Temporada de futbol 2007-2008 19
Pujada al Puig de Randa 20
De cala Agulla a cala Mesquida 20

FOTOGRAFIES:
Bartomeu Arbona
Joana Maria Capó
Magí Ferriol
Antoni Gelabert
Joan Gelabert
Gabriel Genovart

EDITORIAL

El fet de viure en un poble petit té els seus avantatges, encara que avui en dia les distàncies a Mallorca no suposin cap problema especial, i entre aquests avantatges es troba que les coses solen tenir una mesura més humana, a més petita escala. També és cert que les ocasions de pecar —i aquí ja entram en matèria—, solen ser menors i per això no tan cridaneres. I els gestors de la cosa pública (càrrecs electes i per tant, eventuals) han de demostrar sempre seguit la bondat de les seves intencions i la claredat de les seves intencions si no volen ser acusats i posats enmig de la picota.

Deim això, perquè desgraciadament, a Mallorca, dia sí, dia no, apareixen notícies a la premsa que deixen molts d'aquests gestors a l'alçada dels pedaços bruts. Batles, regidors, càrrecs de confiança, gerents d'empreses públiques, zeladors, etc. són asseguts a la banqueta dels acusats com a malversadors dels cabals públics.

El primer cas, amb ressò mediàtic, fou el del regidor del PP de Palma, Rodrigo de Santos, que fou acusat de malgastar en vicis particulars, posant mà a la Visa de l'Ajuntament. Posteriorment fou el gerent de l'empresa BITEL, Damià Vidal, càrrec de confiança de l'anterior president Jaume Matas, del qual es destacà que havia gastat en coses seves més de cent milions de pessetes. Ara, el centre d'atenció és l'anterior batle d'Andratx, Eugenio Hidalgo, que sembla que controlava, amb altres funcionaris de l'Ajuntament, tot el relatiu a les construccions al seu terme, fent i desfent a la seva manera, passant per sobre de lleis i ordenances i omplint les seves butxaques i la dels seus socis.

Tot això no ajuda gens ni mica a donar confiança a la gent en els seus representants polítics i només contribueix a distanciar la gent de la cosa pública. Convendria que tots els partits polítics (per a alguns partits és absolutament indispensable fer purga i deixar les coses clares als seus representants) fessin qualque cosa per netejar aquesta mala imatge.

Potser per això, perquè les temptacions no són tan evidents, en els pobles petits, la situació és diferent. I potser per això és convenient defensar la manera de ser d'aquests pobles petits. I per això seguim insistint en aquests pàgines que aquesta manera de viure no es pot veure modificada per factors externs que no puguem controlar: una construcció massiva, un canvi poblacional que dificulti la seva integració... Una mala o nul·la capacitat política per posar fre o limitacions a tot això és una condemna segura a canviar les regles del joc d'una convivència que no s'hauria de malbaratar en el futur.

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Antoni Gelabert Mas, Catalina Feriol Salamanca, Joan Ferriol Mascaró, Toni Carbonell, Joves de Mallorca per la Llengua, Jaume Bonet i Obra Cultural Balear.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

Lloc Web:
www.fentcarrerany.cat
correu electrònic:
fentcarrerany@premsaforana.cat

IMPRIMEIX: Gràfiques Gelabert
Sa Pobla

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE *CARAMEL·LERS, REPUBLICANS DE MARIA*

L'horabaixa del passat dissabte dia 12 d'abril, al claustre de l'Escola de Dalt de Maria, es presentà el llibre de Pere Sureda, *Caramel·lers, Republicans de Maria. Testimonis.* La presentació comptà amb una assistència més que nombrosa de gent vinguda de Maria i de fora poble que volgueren testimoniar, amb la seva presència, la força i la pervivència d'unes idees que foren brutalment exsecallades, de la manera més innoble i cruel, l'any trenta-sis i posteriors.

El llibre, editat per Inforaiguer, recull aspectes, vivències, coses publicades, entrevistes, mostres de cultura popular (glosat), dels anys anteriors a la guerra del trenta-sis, que permeten fer-se una idea del que passà al nostre poble en aquells anys tan tràgics.

Un pròleg de l'editor, el periodista marier Damià Quetglas, situa els personatges que surten al llibre, l'època, i bona parts dels esdeveniments que es visqueren a Maria a finals dels anys vint i els anys trenta.

En Pere, comença explicant la vida i l'obra del glosador Antoni Ginard Pastor "*Bielet*", germà de la seva padrina Antònia. A través de les gloses d'aquest personatge, assistim a una veritable crònica de la vida de Maria, de la primera meitat del segle XX. Persones, costums, disputes entre veïnats, vida familiar, esdeveniments, etc. surten al recull de gloses recopilades. La seva vida experimentà un tomb tràgic quan el 16 d'octubre del trenta-sis, anant en carro cap a Palma, a les costes de Puntiró es trobà tres homes morts a la vorera de la carretera i els reconegué com a tres mariers, amics seus: "*Damunt costes de Puntiró, / jo em vaig despedir un dia / de tres amics que tenia. / Els vaig dir adéu un dia, / però ja no em varen sentir*." Aquella tràgica experiència el marcà per sempre més i li ocasionà una embòlia que l'afecta els darrers anys de la seva vida.

Un altre capítol recull la xerrada que un grapat de joves mariers, l'any 1978, tengueren amb Jaume Ginard Mestre "*Fideu*", darrer batle republicà, (germà del glosador, per part de pare). D'aquella xerrada celebrada al Mirador de les Barques de Sóller, en Pere, n'extreu uns episodis que emmarquen alguns dels esdeveniments que es visqueren a Maria aquells anys i la tensió entre els grups caciquils de Maria, representats sobretot pels "*verguistes*" d'en Joan March i els republicans "*caramel·lers*".

Finalment , el llibre recull tres documents que mostren el grau de conflictivitat a què es va arribar en l'afer del secretari Joan Carbonell Gual "*Necto*", amb l'Ajuntament de Maria en mans dels "*caramel·lers*", conflicte que ja havia aparegut citat als altres apartats del llibre. El primer document és una crònica apareguda al diari La Vanguardia Balear, dia 12 d'agost de 1933, on es detalla la destitució i posterior reingrés al càrrec del

secretari municipal i els aldarulls que hi hagué a Maria. El segon document és una carta enviada per Jaume Ginard al mateix diari, on explica la seva versió dels fets i de manera didàctica fa una radiografia del poble: social, pedagògica, urbanística, política, etc. perquè s'entengui millor la seva argumentació. Finalment el llibre acaba reproduint del Diari de Sessions del Congrés, la interpel·lació presentada al Ministre de Governació, pel diputat socialista Francesc Julià, sobre els esdeveniments que tenien lloc a Maria.

La presentació de l'acte feta per l'editor Damià Quetglas, donà la paraula a l'autor, en Pere Sureda, el qual volgué remarcar que aquell llibre era per a ell un deure moral, per retornar, en certa manera, la veu a aquells que en un moment determinat de les seves vides es veieren obligats a callar i a sofrir la violència dels totalitaris. Molts d'ells, desgraciadament, moriren sense veure satisfet el retorn de la seva dignitat en forma de restitució i reconeixement públic.

L'acte acabà amb una selecció de les *Cançons republicanes*, cantades o recitades per Biel Majoral, Antoni Artigues i Antònia Font, acompanyats a la guitarra per Delfí Mulet.

De Son Mel·lo a Son Catel·lo

Una visita als poblats del País Dogon

Al sud del Sàhara, i a la part superior del Níger, al flanc sud-est de Mali s'hi troba una falla llarga d'uns 250 km que s'estén en direcció est-oest i que continua en muntanyes separades cap al Massís de Hombori. És la Falla de Bandiagara. L'altura de la falla varia entre 850 m per un costat i d'altres fins a 250 m, per sota la plana de Gondo i per l'altra banda arriba fins el delta del Níger. Durant l'estació de les pluges l'aigua corre per les planures cap al riu Níger, i tan sols una petita part s'esmuny en la planura i la fertilitza. Dins aquesta regió aparentment àrida, el poble Dogon està instal·lat des del segle XI, sobre les planures, a les valls i al peu mateix de la falla. Els seus habitants són majoritàriament animistes i no han volgut mai renegar de llur cultura i creences per la religió musulmana de l'antic regne de Mali. S'entén perfectament les seves creences animistes ja que la immensitat i grandiositat de la falla, la calor intensa de temporades d'estiu, la sequera que any rere any els afecta i pateixen, l'aigua de l'època de les pluges i la gran fertilitat dels anys de bones collites, fan que sentin la gran dependència del Cosmos per sobreviure, i això dóna tot el significat a la seva cultura. De totes maneres els joves actualmente ja es divideixen entre els que es fan islamistes i d'altres cristians.

La població ha augmentat en les últimes dècades, i ha passat de 160.000 a la segona meitat del segle passat, a 240.000 actualment i també ha suposat que a poc a poc l'aïllament de la població Dogon ha passat a ser coneguda i més ara per turistes, que si bé encara són pocs, ja hi arriben de manera continuada.

Crida l'atenció el gran culte que tenen als padrins-majors que quasi són venerats; els joves són instruïts en el gran respecte a les forces de la natura, a la qual segueixen sentint-se lligats, al Cosmos; però hi ha una realitat inevitable del dia a dia i és que el règim irregular de les pluges, el fet de no haver-hi solucions estructurals ni tecnològiques que permetin retenir una part important de l'aigua caiguda, fa que la producció agrícola i ramadera del país sigui limitada i irregular, imprevisible. Per aquest motiu els joves de cada vegada més volen marxar a treballar fora, a la zona portuària del delta de Níger, al país veí de Burkina Fasso, i a d'altres països de l'entorn, sense descartar les pasteres i… cap a Europa falta gent.

Les zones de pobles més antics solen estar situades a l'abrigall de la falla, ja que cercaven protecció, per això els poblats estan literalment penjats a les parets de les muntanyes amb una arquitectura d'una riquesa més que extaordinària que ha estat estudiada profusament per les millors Escoles d'Arquitectura del món, i de manera especial l'Holandesa. Posteriorment ja varen crear poblats a la zona plana, però a prop de la falla.

La casa Dogon té unes característiques molt especials i ben pensades i dissenyades: les entrades i les

galeries estan fetes per a protegir-se de les pluges; hi ha una zona, el graner, que està aixecat del terra per evitar els tèrmits i protegir la collita. La casa té una forma de silueta humana, amb un cap, un cos, uns membres, el cos d'una dona ajaguda sobre el dors, els braços estesos i la porta oberta: el sexe femení. Les façanes de les cases estan orientades al nord-est en direcció a la falla i a sol ponent, així es protegeixen de les inclemències del temps. Encara actualment la construcció d'una casa esdevé una activitat social del poble, i durant la construcció hi ha les deliberacions amb el patriarca del poblat, amb qui es determina el lloc i el disseny així com el model de la casa, i per suposat l'indret on s'ha de construir. A tots els poblats destaca la "tagouna" que és el lloc de reunió dels homes i està oberta als quatre punts cardinals, ben cobert de branques distribuïdes de manera transversal, cosa que li dóna molta consistència i ventilació, i hi fa un estar molt agradable; sovint les columnes de troncs que sustenten el cobert són vertaderes estàtues o escultures d'una riquesa simbòlica extraordinària, on es poden veure figures humanes, animals, plantes, escenes de la vida diària i tot allò que afecta i condiciona el dia a dia del poblat. Un aspecte molt important dels poblats és la casa dels Ancestres, habitada per l'Hogon, una espècie de sacerdot-xaman-bruixot, que és el dipositari de la saviesa del poblat i l'intermediari entre els homes i els esperits: a la paret sovint hi ha esgafiada la serp que representa la força. Moltes cases tenen pintures simbòliques a les parets; les pintures a la part dreta de la porta són les que representen la llum del cel, les dibuixades a l'esquerra de la porta són les que representen la terra, les criatures i els objectes.

L'experiència de passejar pels petits poblets, i quan dic petits és en un sentit físic, pel nombre de cases, perquè en el sentit de nombre de persones que hi viuen són de grans dimensions; tan prompte entres als pobles, comencen a sortir criatures de totes les edats, i vestimentes de totes les mides i colors i amb uns ulls negres, oberts, grossos, rodons i ben "vivaratxos" preciosos. Sempre m'han entusiasmat els ulls de les criatures, jo trob que tenen una brillantor especial i que mostren unes ganes de viure intensament.

Un aspecte que me va cridar molt l'atenció són les portes i les finestres de les cases del País Dogon; estan meravellosament tallades amb escenes de la vida diària, plenes de referències a les seves creences i a supersticions; són uns autèntics monuments a l'art popular de gran volada. Així ja fa 4-5 dècades ho va intuir la Universitat d'Arquitectura d'Amsterdam i hi va fer un treball de camp per documentar de manera exhaustiva tant les formes de les cases, les escultures, tot l'art Dogon, els signes de les parets de les cases, les formes dels graners, la separació de les estances de les dones i dels homes, l'orientació de les cases, llur situació topogràfica i geogràfica, tot el que feia referència al poble Dogon... Es va acumular tanta quantitat de documentació i informació sobre la seva identitat i cultura com a poble que es va fer un congrés internacional sobre la Cultura del País Dogon, i varen sortir unes ponències que es varen plasmar en un llibre d'un interès extraordinari i que he pogut aconseguir a través del préstec interbibliotecari de la UAB, i us puc assegurar que és una autèntica joia.

Com a mostra del gran interès que representa la història i cultura pels grans estudiosos i creadors d'art de relleu internacional, del poble Dogon, basta dir que en Miquel Barceló, el pintor mallorquí de més renom internacional actualment viu, hi té una casa, que vaig poder veure i fotografiar, on ell de tant en tant hi passa temporades, i que li ha servit com a font d'inspiració, ja que molts dels quadres de petit i mitjà format i aquarel·les tenen una clara inspiració dels personatges i paisatges Dogon, que vos assegur que quan un ho coneix, hi identifica les referències.

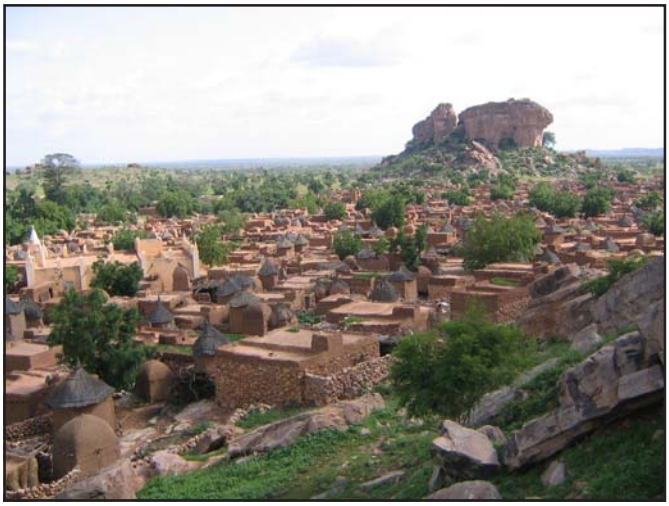

Vaig tenir ocasió de parlar amb tres personatges que me varem colpir de manera intensa: el primer fou un vellet, ben bé no sabria dir quina edat tenia i ell tampoc ho sabia, físicamente podria correspondre a uns 80 anys, però tal vegada fossin molts menys; no hi veia d'un ull des de feia molts d'anys em va dir, per una cataracta totalmente opacificada, i de l'altre ben poc hi veia, i malgrat això encara estava fent corda assegut a la terrassa de la "tagouna". Juntamente amb altres homes també d'edats indeterminades; a més a més tenia una conjuntivitis ves a saber de què, i li vaig donar unes gotes que jo duia per si m'entrava arena als ulls anant pel desert, un luxe per als europeus, però no vaig

poder fer res més. De totes maneres no estic segur que li servis de gaire. El segon va ser un nin d'uns deu-dotze anys que se'm va acostar i me va mostrar una ferida a la cama, a la zona de la tíbia, on es veia clarament l'os, i per on supurava un pus espès i tenia un zona inflamada del tamany d'una moneda de dos euros, no sé de què es tractava, i li vaig donar una capça de *Ciprofloxacino*, que es un antibiòtic de gran aspectre que jo portava per si m'agafava diarrea de causa tropical, que segur que a ell li alleugeriria la malura, però no estic segur que el curàs, ja que desconec realmente quin era el diagnòstic, però segur que alguna millora tendria ja que pel fet d'haver estat molt poc en contacte amb antibiòtics, aquests de ben segur que serien molt eficaços, molt més que al nostre ambient, i en aquell moment era tot el que podia fer. El tercer cas fou una al·lota d'uns quinze o setze anys que ens seguí darrere-darrere per tot el poble mentre nosaltres anàvem fent fotos i més fotos, i quan estàvem a punt d'entrar al cotxe em va demanar l'ampolla d'aigua buida, ja que a ella li faria molt bon servei. Quan li vaig donar, i que consti que em sentia avergonyit del fet, em va donar un paperet retallat d'un full d'una llibreta d'escola amb un escrit en francès on em deia el seu nom i llinatges: Marie-Eloise, l'adreça de casa seva, aspecte que em va sorprendre perquè hi havia el nom d'un carrer, el número de la casa, que jo hauria dit que el poble no tenia ordre de carrers, ni números de cases, però es veu que sí, i em deia que necessitava llibretes per anar a escola, llapis, gomes d'esborrar, maquinetes de fer punta i llapis de colors, ja que encara anava a escola, feia tercer de batxiller, o el que seria un equivalent al nostre sistema escolar; com podeu imaginar vaig quedar afectat per aquesta experiència i em vaig proposar fer efectiva aquesta demanda, cosa que s'ha materialitzat, i em va deixar fer una fotografia que també li vaig enviar i estic segur que li va causar un gran alegria.

Costa molt no quedar corprès d'aquella gent que és noble, sincera, transparent i entregada i que demana, amb gran dignitat, coses elementals i justes.

Antoni Gelabert i Mas

L'ANORÈXIA

L'anorèxia es una paraula desconeguda per tu? La coneixes bé? Saps com n'és de perillosa?
Després d'aquest escrit el que jo pretenc és que la coneguis bé, que vagis amb compte amb ella, que no juguis amb la teva salut i a ser possible que conscienciïs l'altra gent de com és de perillosa i del mal que pot provocar.

Maleïda malaltia! Què és?

És una malaltia que t'anul·la com a persona, et fa perdre el valor en tu mateix, et fa sentir inferior a qualsevol cosa, et fa presoner dins un món irreal on tot es meravellós: si ets bonic, si tens un cos perfecte, com a les pel·lícules, les models fins i tot com les pepes de fugueta (barbies), ets feliç; sinó ets un pobre desgraciat i diferent a tot els altres. Et fa canviar, ser una persona irreal on sols hi ha una cosa que et preocupa: ser perfecte, el teu físic, el teu aspecte. Et fa creure que si aconsegueixes tenir un cos perfecte seràs feliç, que si controles el teu pes ho controlaràs tot.

Mentre tu et penses que aconsegueixes el teu objectiu vas canviant, no ets tu, et vas convertint en una persona nova, una persona que per qualsevol cosa es posa de mal humor i que ho fa pagar a la gent que realment t'estima: la família i els amics vertaders. Una persona que de cada gram que perd va tornant-se mes infeliç, que de cada passa que fa cap al seu món perfecte es va deteriorant per dins i per fora. Una persona que no sols es destrueix a ella mateixa sinó també la seva família, els amics, les persones que l'intenten ajudar i que veu com a murs per arribar on ella vol.

Com comença?

Hi ha moltes maneres de començar però jo us anomenaré les que són més abundants. Hi ha gent que ha estat rebutjada per la gent, pels seus companys quan era petit... D'altres, tenen un familiar estimat que ha mort, d'altres que els seus pares s'han separat, cosa que els ha afectat molt.

Hi ha persones que es queden els sentiments dins sense exterioritzar-los, i quan et quedes la tristesa dins és molt mala de treure i es va acumulant fins que surt per algun lloc. No et sents bé amb tu mateix i no t'agrada el teu aspecte físic, vols canviar, creus que si canvies tot anirà millor i decideixes començar una dieta, però no està controlada per cap expert amb nutrició.

Primer elimines els dolços, després les llepolies, lleves el pa, la margarina, els olis i tot el menjar fregit. Quan veus que et comences a aprimar i a llevar-te els primers kg, agafes més força dins la malaltia, tens més ganes d'aprimar-te, d'arribar a la teva meta.

Quan ja has arribat als kg que pensaves arribar i que creies que ja t'hi veuries bé, no et basta, encara no ets feliç i decideixes continuar eliminant menjar a la teva dieta per arribar fins a una altra meta.

Ara ja li has llevat la carn, el peix, els ous, i els llegums, tan sols menges fruites, verdures a la planxa o bullides i productes «light»; beus cafè per estar més temps desperta, i no et deixes descansar ni un moment, amb l'únic que penses és en estudiar i fer molt d'esport, vols treure molt bones qualificacions però com que no estàs ben nodrida no ho aconsegueixes i passes les nits estudiant i dormint molt poc.

Ara ja has perdut molt de pes però no et conformes, t'has anat allunyant de les teves amistat, no suportes a ningú tothom et diu que has canviat que sempre estàs amargada, que tens canvis molt bruscos d'humor, i que estàs molt prima. El primer que penses és que aquestes persones et volen veure grassa, ja que tu no et veus realment com ets, et veu obesa, mentre que estàs esquelètica. La teva mare ja no sap que t'ha de fer per menjar perquè no t'agrada res, tens els teus familiars i amics preocupats perquè veuen que no menges, que no vols parlar amb ells i que tens molt mal aspecte.

Tu et notes cansada, deprimida, sense ganes de viure, et sents sola, trista... On es aquell món perfecte? On és aquella felicitat? Els familiars decideixen ingressar-te perquè els metges diuen que tens anorèxia nerviosa, però tu no ho vols reconèixer i segueixes donant la culpa als altres.

En aquest centre et faran teràpies, et nodriran i t'ajudaran a superar la malaltia, però l'única persona que et pot ajudar ets tu, has de tenir força de voluntat, has de voler sortir d'un món de tristesa, un món irreal. Has de voler viure tot el que no has pogut viure amb la gent que ha seguit al teu costat que sempre ha estat ajudant-te, amb aquella que realment t'estima, que no et vol fer mal, però que et vol veure feliç somrient com feies abans.

Cadena 88
FERRETERIA GARAU

S´Abeurador, 10	Tl 971 52 34 75	07450-SANTA MARGALIDA
Isabel Garau, 27	Tl 971 85 06 37	07458-CA´N PICAFORT
Son Negre, 14	Tl 971 52 55 43	07519-MARIA DE LA SALUT

- Material Elèctric
- Pintures
- Servei de Mescles (10.000 colors al moment)
- Còpies de Claus
- Bricolatge
- Eines
- Jardinería i Fontaneria
- Regadiu
- Articles per a la Llar
- Vestuari i Seguretat Laboral

Has de tenir molta força de voluntat, és molt dur però pensa que després estaràs millor, que podràs tornar a ser aquella persona d'abans que reia, que era feliç, que feia petons a la gent que estimava.

Com es pot evitar?

Primer de tot: cal saber que el que realment importa d'un és el seu interior, la seva forma de ser, la seva alegria...

Segon: Les persones són diferents: n'hi ha amb una complexió prima i d'altres que tenen una complexió grassa. No per estar més prims som millor o ens estimaran més. No!

S'ha de dur una alimentació sana i s'ha de fer una mica d'esport, hem de menjar de tot, no hi ha aliments bons o aliments dolents, necessitem totes les vitamines, els minerals, proteïnes, greixos...

Tercer: Hem d'intentar superar els problemes, mirar la part positiva, no ens hem de tancar i pensar que ja no hi ha solució. No hem de voler tenir un cos com les models o les famoses, cada un és així com és i tots tenim els nostres defectes i les nostres virtuts. I hem d'intentar gaudir al màxim possible de la vida, amb la gent que ens estima i amb la gent que ens fa sentir feliços, tenir un projecte o un objectiu i una il·lusió.

Ja saps què significa aquesta paraula? És millor que no estigui dins la teva vida, no? Doncs no et deixis dur per aquesta societat que va molt malament, pensa que no seràs més feliç per tenir un cos millor sinó el revés. Vés amb compte!

Gaudeix de la vida al màxim i pensa en tot el que et queda per viure. Ànims!

Catalina Ferriol Salamanca

Personal de la Conselleria de Medi Ambient ha capturat una tortuga mossegadora en el parc natural de s'Albufera d'Alcúdia

Es tracta d'un exemplar de 12 quilograms corresponent a una espècie exòtica que viu a Amèrica i pot ser especialment agressiva

Personal del Servei de Protecció d'Espècies de la Conselleria de Medi Ambient capturà el passat 28 de març al parc natural de s'Albufera d'Alcúdia un exemplar de tortuga mossegadora, *Chelydra serpentina*. La tortuga mossegadora és una espècie exòtica que viu al nord i al centre d'Amèrica, i es ven com animal de terrari. És una espècie agressiva que pot arribar fins als 50 centímetres de closca. Viu generalment a zones humides i cursos d'aigües lentes, i caça peixos i altres vertebrats (aucells, amfibis) a l'aguait, ja que sol mig enterrar-se dins el fang i, amb el seu potent bec, acabat amb una ungla, atrapa d'una mossegada les seves preses.

L'exemplar capturat a s'Albufera és un adult que pesà 12 quilograms i fou localitzat quant creuava la carretera que es dirigeix a la central tèrmica des Murterar. Aquest és la segona tortuga mossegadora adulta que es captura a s'Albufera, ja que l'agost del 2004 es va trobar dins el parc un altre exemplar de 14 quilograms. La presència d'aquests exemplars és preocupant, ja que, amb tota seguretat, són animals exòtics alliberats il·legalment que poden viure perfectament dins s'Albufera i fins i tot criar. La tortuga mossegadora, una espècie agressiva i de gran tamany, pot crear greus problemes tant a la fauna autòctona del parc natural i del seu entorn com a la seguretat de les persones que el visiten o hi treballen.

CAMINANT PER DINS EL POBLE

En el Bullit de Notícies de la revista número 257 de gener del 2008, es fa menció de l'estat dels carrers del poble, referint-se al mal estat d'alguns d'ells en concret i que n'hi ha d'altres i ben cèntrics en un estat lamentable. Hi estic ben d'acord.

Jo ara hi afegiré qualque cosa més. És molt bo de veure que les persones que caminen per dins el poble, quasi sempre van pel mig del carrer, mai o quasi mai per la voravia.

Jo mateix li don moltes de voltes a peu al poble de Maria, per tant puc xerrar amb coneixement de causa. Maria no solament té uns quants carrers en mal estat, els hi té tots. S'hi pot passar i s'hi camina a peu, però majoritàriament a peu per mig del carrer.

Dit tot això, convé també parlar un poc de les voravies. Per què no hi camina la gent? La resposta és molt senzilla. Més del vuitanta per cent de metres de voravia estan intransitables, basta veure que, fins i tot, allà on els carrers tenen voravia d'un metre i mig d'ample, les dones amb un cotxet amb un infant, no hi van per damunt, no s'hi pot anar, han d'anar per mig del carrer amb el perill que comporta.

Puc assegurar que caminant per dins el poble, per la majoria de carrers, si provam de caminar per damunt la voravia, no hi anirem gaire temps, perquè quan no és un clot serà una pedra que s'engronsa, les juntes, moltes fetes fa més de 50 anys, buides, els trossos de carrer on hi ha o hi ha hagut arbres les voravies estan plenes de crulls, regruixos, rajoles alçades, etc. Resumint: les voravies del poble de Maria se troben en un estat molt deficient, i, a més de tot això és molt habitual trobar-les impedides, ja sia un cotxe, un caramull de gènere divers, fins i tot, hi podem trobar qualque cossiol amb una ramellera de tota l'amplària de la voravia, i qualcuna d'aquestes amb pues molt perilloses.

I ara ja que hi som, convé fer referència a un carrer, en concret el carrer d'Artà. En aquest carrer els empleats de l'ajuntament fa un poc més d'un any que formigonaren el tros de la dreta de l'escola per avall fins on acaba la fàbrica de blocs, deixant-ho a punt de posar les rajoles. Idò bé, per fer aquest formigó tenien el material, grava i ciment, a l'altra part de carrer, acabaren la feina i deixaren la grava que sobrà i encara hi és damunt la voravia de l'altra part de carrer que impedeix el pas. Ara ja hi poden passar per damunt perquè amb el pas del temps ha tornat fort. Jo no sé qui en té la culpa, no la vull donar a ningú, però d'aqueixa deixadesa qualque responsable hi ha d'haver.

He vist publicat que en el plenari del passat dia 13 de març s'aprovaren els pressuposts de l'any 2008 i hi ha una partida per arreglar voravies i carrers de 191.685 €. Convé recordar als responsables de l'equip de govern que tot el poble paga els seus imposts, que no s'han d'arreglar només les zones per donar bona impressió als visitants,

Carrer de Sa Quintana

sinó que s'ha de millorar on és més necessari, que seria el més just i després si sobra el que estigui en mal estat.

Veig que també s'ha de fer una reforma al carrer de Sa Quintana, jo aquí hi vull dir la meva, vull fer un suggeriment. Aquest carrer sí que té les voravies molt deficients i insuficients. Si una persona hi ha de caminar per damunt a la banda on hi ha els cotxes aparcats, no pot, perquè quan no frega per la paret pega als miralls dels cotxes i si ha de canviar de voravia ha d'anar ben viu que un cotxe no el s'endugui. Què ha de fer una dona amb un cotxet amb un infant? Ha d'anar per mig del carrer amb el perill que això comporta.

Ara exposaré la meva idea: Per què en aquest carrer ja que l'han de reformar no li donen l'amplària suficient a cada voravia que almanco hi pugui anar una dona amb un cotxet ben a l'ample? Tot això implicaria que no s'hi podrien aparcar cotxes, crec que això és podria dur a terme perfectament, ja que des del carrer Bartomeu Jordà fins a Sa Plaça ja no s'hi pot aparcar i a l'altre tros de carrer quasi totes les cases tenen cotxeria al davant o al darrere.

També vull treure a rotllo un altre punt perillós. Els dies que al poliesportiu hi ha competicions un poc importants, i encara que no ho sien gaire, des del carrer Cervantes, o un poquet abans, fins quasi passat el pavelló cobert, hi ha una filera de cotxes a cada part de carretera tan aferrats a la paret que és impossible passar-hi entre els cotxes i la paret per les persones que pugen o davallen a peu, i no els queda altre remei que caminar per mig de la carretera amb el perill que comporta.

Record que a les eleccions autonòmiques del 203, Unió Mallorquina tenia al seu programa electoral fer una voravia de la Carrera Plana fins al poliesportiu a cada banda de carretera. Unió Mallorquina va tenir la batlia (a través d'una moció de censura) però no va fer la voravia. El partit que el seguí, i encara segueix, tampoc, i jo des d'aquestes pàgines els anim que s'hi dediquin, ja que seria una bona millora en benefici de tots i l'entrada del poble hi guanyaria en estètica.

Joan Ferriol Mascaró, 15 d'abril de 2008

A LA MARE-

Gràcies Mare!

Per les lliçons emeses
que m'han esperonat
i per la torxa encesa
que sempre he vist brillar.
Que mai la «llum» no hi manqui
al fons d'aquest meu cor!
Que mai ningú no apagui
dels ulls, tanta «claror».
Estim el nom de MARE
d'eterna fortalesa.
Ador el verb «matem»
M'encisen tes mirades...
Admir el teu lluitar.
M'encanten les paraules,
els fets, els sentiments...,
i el bes més pur de Mare.
d'amor fet sagrament!

Voldria Mare meva:

Mirar te bé a la cara,
gaudir dels teus bonics,
tornar a la vella casa....
i clenxar ton front albí.
Però el vent em neguiteja
de pols qui hi ha al camí-
Voldria dolça Mare
besar te com un fill!
Cantar te com abans
i amb veu. potent i clara
les gloses i corrandes
d'un temps, per mi, sagrat...

Reviure aquella història!,
que avui ja és antigalla.
Xerrar més llarga estona...
–Tinc tant per verbejar!-

Vull dir te altra vegada :
T'estim dolça Mare!
Accepta'm tal com sóc...
T'ador en viu «Retaule»
que penja del meu cor.

Ignasi Romeu
Diada de la Mare. 2008

Enviat: Toni Carbonell

Restaurant - Celler
CA 'S PADRI TONI
BATEJOS - COMUNIONS
C/ Villalonga, 9 ☎ 971 85 80 16
Maria de la Salut (Mallorca)
Dilluns tancat excepte festius

Perruquería
Rinxols
Home i Dona
C/ Carreró Menut, 18 (Son Puig) Tel. 971 52 50 51
07519 - María de la Salut

BULLIT DE NOTÍCIES

XERRADES DE L'AMIPA

Aquest mes de maig, l'Associació de mares i pares d'alumnes de l'Escola de Maria, l'AMIPA, han organitzat una sèrie de xerrades de formació per als pares, mares, educadors i persones interessades en l'educació dels infants.

La primera xerrada serà el proper 6 de maig. La psicòloga Victòria Picó, farà una xerrada-taller amb el títol *Només necessit que m'escoltis*.

La segona serà dia 13 de maig. Es farà a Ca ses Monges, a les 9 del vespre. Aquesta la impartirà la psicòloga Margalida Navarro i durà per títol: *Promoure la bona educació dels nostres fills*. Es parlarà de tipus d'intel·ligència, les habilitats socials, tipus de comportament, concepte de bona educació i propostes d'aplicació pràctica.

I la darrera, la impartirà una altra vegada Victòria Picó: *Quan estimar esdevé terapèutic*. Aquesta darrera xerrada anirà sobre com expressar i rebre estimació incondicional sense voler controlar ni posseir; l'estimació cap a un mateix i cap a l'altre; el valor de sentir-se estimat com a persona com a condició per aprendre i per créixer.

Des de l'AMIPA es remarca que aquestes xerrades són obertes a tothom.

PLA D'OBRES I SERVEIS

Dins el Pla d'Obres i Serveis que el Consell de Mallorca té previst per al 2008 que compta amb una partida total de quasi 13 milions d'euros en diferents inversions, el nostre poble compta amb unes partides que convé remarcar.

L'acondicionament i arbrat de voravies compta amb un pressupost total de 191.685,06 €, amb una aportació del Consell de 153.348,05 €. L'asfaltat de carrers té un pressupost de 62.500 €, amb una aportació del Consell de 50.000 €. En total, l'Ajuntament de Maria haurà de fer una aportació de 50.837.01 €. La destinació d'aquestes obres ja la vàrem assenyalar en un altre número d'enguany.

El conseller de Cooperació Local, Miquel Rosselló, manifestà en la presentació d'aquestes partides econòmiques que el Pla d'Obres i Serveis té com a objectiu assegurar el finançament amb aquelles obres i equipaments de competència municipal.

El conseller de Cooperació Local valorà molt positivament els projectes inclosos en aquest POS i destacà l'evolució que ha sofert el Pla, on actualment predomina les obres d'equipaments i serveis com escoletes i centres culturals, mentre que anys anteriors s'incloïen molts projectes de dotació de clavegueram i d'aigües als municipis.

Finalment, la presidenta del Consell manifestà que a més de millorar les infrastructures i els equipaments, el POS tenia com a objectiu millorar la qualitat de vida de tots els ciutadans.

PARC INUNDAT

Un parells de mares i pares (també padrins i padrines) que acompanyen les criatures, els capvespres, al parc, ens han fet arribar la seva queixa que cada vegada que la brigada de l'Ajuntament passa pel parc a regar la gespa, l'excés d'aigua va a parar als llocs on hi ha els jocs infantils: les engronsadores, el tobogan, i la roda. Demanen que vagin amb compte amb l'aigua i que procurin regar a moments en què no interfereixi amb l'ús que se'n fa del parc i les seves instal·lacions per part de les criatures.

BULLIT DE NOTÍCIES

SANT JORDI BANYAT

Ja sabeu que des de fa uns anys a Maria se celebra també la Festa del llibre, coincidint amb la Festa de Sant Jordi. La vinculació del sant amb el llibre i la rosa és una festa que ha anat agafant força i ja forma part del calendari habitual dels esdeveniments culturals del poble. Si, tal com passà enguany, la festa és entre setmana, se sol celebrar o bé el diumenge abans o el diumenge després. Enguany se celebrà —és un dir—, diumenge dia 20 d'abril, el mateix dia que la nostra associació havia organitzat una excursió a Cura. Idò, tal i com ens passà a nosaltres, a Maria, la festa també fou passada per aigua. Entre el vent i l'aigua l'esdeveniment es frustrà. A la plaça s'havien posat unes taules amb llibres (de la biblioteca i de la papereria) i unes pancartes amb dibuixos al·lusius a la festa. Es coneix que Sant Jordi enguany volgué banyar la festa.

L'AUTOCAR INFORMÀTIC A MARIA

Dilluns dia 7 d'abril i dimarts dia 9, a la Plaça del Mercat, un autobús de la Mancomunitat mostrà a tots els interessats el món de les noves tecnologies vinculades a l'ús d'Internet. Al llarg dels dos dies, gent de Maria, sobretot els nins de l'escola, es convertiren en usuaris i aprenents de les moltes possibilitats que la xarxa ofereix a tots els seus usuaris. Els matins va estar ocupats amb els nin de l'escola, mentre que els capvespres, varen ser els majors els qui s'interessaren pel món de la informàtica i les múltiples aplicacions que té.

COMENÇA EL XXIV TROFEU PLA DE MALLORCA

Tal i com ja anunciàrem a la revista del mes de març, el proper dissabte dia 10 de maig, començarà una nova edició de la prova ciclista del Pla. Segons ens informen els organitzadors, enguany prendran la sortida més de 300 corredors, entre el Pla Petit i el Pla Gran. Si l'any passat la presència dels corredors de Maria va ser ben destacada, esperem que enguany es repeteix la bona actuació. Segons el calendari, la primera etapa es correrà a sa Pobla; la segona serà una cronoescalada al Puig de Bonany; dia 25 l'etapa es farà a Muro; dia 31 de maig serà a Montuïri, mentre que la darrera etapa es correrà a Sineu.

Sort per als nostres corredors.

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

Joana Maria Ferriol Castelló, morí el passat 6 d'abril a l'edat de 83 anys. Vivia al carrer Sa Raval, número 70.

Joana Maria Perelló Carbonell, ens deixà el passat dia 18 d'abril a l'edat de 81 anys. Viivia a la Plaça des Pou, número 20.

Que descansin en pau

POEMES I GLOSES

Tonada des llaurar

Jo llaurava amb en Vermell

I amb en Banya Enrevoltada

I feia millor llaurada

Que l'amo amb so seu parell

- Jo cantava, jovencell

Les can€ons que m'ensenyaren

A la casa dels meus pares

I eren de pinyol vermell

- Jo escoltava, jovencell

De la rˆdio les rondalles

D'en Francesc Moll ben contades

i eren de ball ben vitenc

- Jo jugava, jovencell

Els jocs de ma barriada

A S'Hort des Ca, els jugava

I ells eren ben bons, redell!

- Jo vivia, jovencell

Del meu pa's l'esperit

I vos dic fort i amb un crit:

No n'hi ha cap millor que ell

(Variacions fetes per Jaume Bonet)

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	971525002
(Fax)	971525194
Policia Local	971100112
BIBLIOTECA	971525688
UNITAT SANITÀRIA	971525463
(cita prèvia)	902079079
APOTECARIA	971525020
OFICINA DE CORREUS	971858061
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)	971525083
ESCOLA DE BAIX	971525252
LOCAL TERCERA EDAT	971525564
POLIESPORTIU MUNICIPAL	971525457
PARRÒQUIA	971525033
GESA: AVARIES	902534902
SOREA, Servei d"aigua	971644004
Avaries	971644006
EMERGÈNCIES	112
BOMBERS	085
HOSPITAL MANACOR Informació	971847000
Urgències	971847060
Cita Prèvia	971847100
HOSPITAL D'INCA	971888500
AMBULATORI D'INCA	971502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA	061
SON DURETA (Centraleta)	971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)	971502850
AMBULÀNCIES	971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)	971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)	971505150
MANCOMUNITAT DES PLA	971830441

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:
Polígon de Sineu 971520203

HORARIS:

AJUNTAMENT:
de 9 a 14 hores.
APOTECARIA:
Matí: 9 a 13 hores.
Horabaixa: 16.30 a 20.30 hores.
UNITAT SANITÀRIA:
de 9 a 15 hores.
BIBLIOTECA:
Dilluns, dimarts, dijous i divendres: de 17 a 20 h.
Dissabtes: de 9 a 12 hores.
PARC VERD:
DILLUNS, de 9 a 13 hores.
DIMARTS I DIJOUS, de 16 a 20 hores.
DIMECRES I DIVENDRES, de 10 a 14 hores.
DIUMENGE, de 10 a 13 hores.

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:
(De dilluns a divendres)
Sortides Maria: 7.55, 10.30 i 14.45 hores
Sortides Manacor: 11.05, 13.35 i 18 hores

El temps

MES DE MARÇ

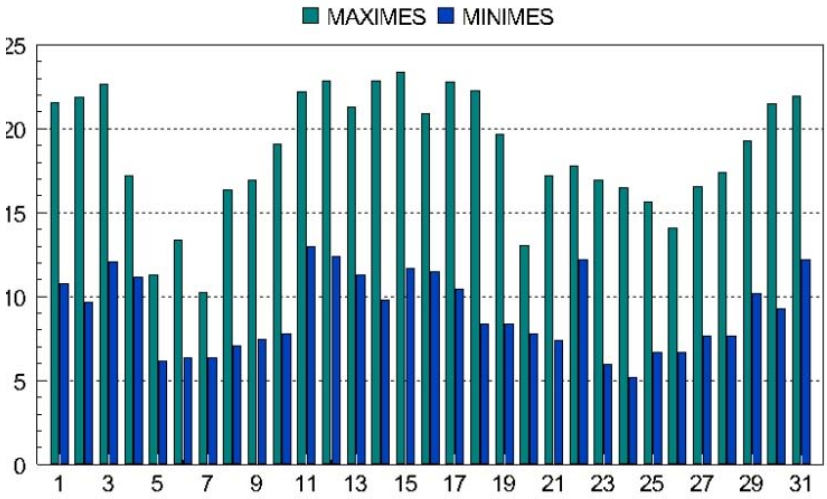

PLUVIOMETRIA

Dia 7 ..... 8 l.
Dia 24 ..... 40 l.
Dia 31 ..... 5 l.

TOTAL: 53 LITRES

Temperatura Màxima 22,9º C (Dia 12))
Temperatura Mínima 6º C (Dia 23)
Temperatura Mitjana 13,8º C
Mitjana Màximes 18,6º C
Mitjana Mínimes 9,1º C

"la Caixa"
OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

BUS-TREN, DE DILLUNS A DIVENDRES

Maria -Sineu-Inca - Palma				Palma- Inca -- Sineu-Maria			
06:25	**06:41**	**06:55**	**07:29**	**06:21**	**06:56**	**07:09**	**07:35**
07:35	**07:52**	**08:06**	**08:40**	**07:20**	**07:55**	**08:08**	**08:40**
08:40	**08:57**	**09:11**	**09:45**	**08:25**	**09:00**	**09:13**	**09:40**
09:40	**09:57**	**10:11**	**10:45**	09:25	10:00	10:13	
	10:57	11:11	11:45	10:25	11:00	11:13	
	11:57	12:11	12:45	11:25	12:00	12:13	
	12:57	13:11	13:45	**12:25**	**13:00**	**13:13**	**13:40**
13:40	**13:57**	**14:11**	**14:45**	**13:25**	**14:00**	**14:13**	**14:40**
14:40	**14:57**	**15:11**	**15:45**	**14:25**	**15:00**	**15:13**	**15:40**
15:40	**15:57**	**16:11**	**16:45**	**15:25**	**16:00**	**16:13**	**16:40**
16:40	**16:57**	**17:11**	**17:45**	16:25	17:00	17:13	
	17:57	18:11	18:45	17:25	18:00	18:13	
	18:57	19:11	19:45	**18:25**	**19:00**	**19:13**	**19:40**
19:40	**19:57**	**20:11**	**20:45**	**19:25**	**20:00**	**20:13**	**20:40**
20:40	**20:57**	**21:11**	**21:45**	**20:25**	**21:00**	**21:13**	**21:30**
	22:01	22:15	22:49	22:00	22:35	22:48	

BUS-TREN, DISSABTES, DIUMENGES I FESTIUS

Maria-Sineu- Inca- Palma				Palma-Inca-Sineu-Maria			
	07:03	07:17	07:56	**06:45**	**07:25**	**07:38**	**08:20**
08:00	**08:18**	**08:32**	**09:11**08:00	08:40	08:53		
09:15	**09:33**	**09:47**	**10:26**	**09:15**	**09:55**	**10:08**	**10:20**
	10:48	11:02	11:41	10:30	11:10	11:23	
	12:03	12:17	12:56	11:45	12:25	12:38	
	13:18	13:32	14:11	13:00	13:40	13:53	
	14:33	14:47	15:26	14:15	14:55	15:08	
15:30	**15:48**	**16:02**	**16:41**	**15:30**	**16:10**	**16:23**	**16:35**
	17:03	17:17	17:56	16:45	17:25	17:38	
18:00	**18:18**	**18:32**	**19:1118:00**	**18:40**	**18:53**	**19:05**	
	19:33	19:47	20:26	19:15	19:55	20:08	
	20:48	21:02	21:41	20:30	21:10	21:23	
	22:03	22:17	22:56	22:00	22:40	22:53	

LÍNIA IB-14 CAN PICAFORT-MARIA-PALMA:

Can Pic-Sta Marg- Maria-Palma				Plama-Maria-Sta Marg-Can Pic			
	07:15	07:30	08:35	09:00	10:05	10:15	10:30
10:45	11:00	11:10	12:15	13:15	14:20	14:30	
	14:50	15:00	16:05	16:30	17:35	17:45	17:55
18:00	18:20	18:30	19:35	19:45	20:50	21:00	21:15
Dissabtes, diumenges i festius:							
	07:15	07:30	08:35	09:00	10:05	10:15	10:30
14:30	14:50	15:00	16:05	19:45	20:50	21:00	21:15

L'Acampallengua torna a ser present!

Els dies 24 i 25 de maig de 2008, els Joves de Mallorca per la Llengua torna a organitzar una nova edició de l'Acampallengua, la gran trobada de joves (i no tan joves) per reivindicar l'ús normal del català en tots els àmbits de la societat. La primera edició de l'Acampallengua va ser l'any 1997 a Inca i va tenir continuïtat en anys successius (Santa Ponça 1998, Alcúdia 2000, Felanitx 2001, Binissalem 2002, Pollença 2004, Porreres 2005 i Esporles 2006). Durant aquests anys s'ha convertit en una de les principals manifestacions juvenils que tenen lloc anualment a Mallorca. El creixement continu de participants, any rere any, així ho testimonia. La participació a les mobilitzacions que s'han convocat demostra que els joves es mantenen ferms pel que fa a la defensa de la llengua catalana. A la darrera edició, fa dos anys, a Esporles, s'hi varen concentrar prop de 20.000 persones.

Aquesta vegada la població escollida ha estat Son Servera. El poble és a una hora de Palma i a 15 minuts de Manacor i es troba al Llevant mallorquí, zona on encara no s'ha fet cap edició de l'Acampallengua. Disposa de bones infraestructures culturals: centres culturals, espais esportius, casals de joves, etc. i amés és un poble molt participatiu, cosa que farà que totes les entitats que hi ha s'involucrin plenament en l'activitat.

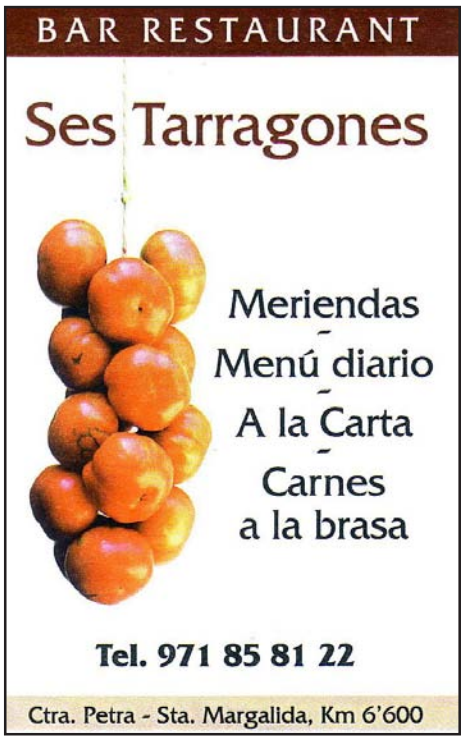

L'Acampallengua, a més, intentarà incidir, com sempre, en la població no catalanoparlant i contribuir que els nouvinguts s'integrin i aprenguin la llengua pròpia de Mallorca.

L'Acampallengua serà, com els altres anys, un espai de participació: tallers, competicions esportives, etc. Un espai de relació entre sectors socials molt diversos, amb la participació de joves de tot el territori lingüístic i de totes les cultures que conviuen a Mallorca. Un espai que mostrarà que totes les manifestacions culturals es poden fer en català, des de les més cultes fins a les més populars, des de les més modernes fins a les més tradicionals. I serà també un espai de reflexió i d'intercanvi d'idees: xerrades, debats, taules rodones, etc.

El moment clau de l'Acampallengua serà la discussió i l'aprovació, en assemblea, d'un manifest en el qual es demanarà a les institucions públiques i a la societat civil que s'impliquin a favor de la normalització de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears.

L'Acampallengua vol ser un espai de participació i de compromís amb la nostra llengua. Vol indicar el camí cap a on ha d'anar el procés normalització lingüística, que ha de menester un reforçament entre els joves. Vol també presentar una visió jove sobre la Mallorca del futur, una Mallorca on la llengua serà el nexe d'unió entre els nouvinguts i la resta d'habitants de l'illa.

Per a més informació: www.jovesllengua.cat o www.acampallengua.cat

Joves de Mallorca per la Llengua

ERA NOTÍCIA A FENT CARRERANY FA VINT ANYS

Jaume Mestre, responsable de l'àrea de cultura de l'Ajuntament, feia la crònica de la jornada sobre "Consells Locals de Joventut i Política municipal" que es va celebrar a Campos el dia 26 de març, organitzada pel Govern Balear i l'Ajuntament de Campos.

Apareixía una nota dels Independents de Maria, donant suport la professionalitat del metge i del practicant, qüestionada en les informacions aparegudes al diari "El Dia".

La primera part de "Sa Xerradeta" amb l'amo En Toni Regalat anava a doble pàgina i a càrrec de Magí Ferriol.

A Casa de La Vila s'informava del termini per la construcció voluntària de les voravies, a partir del qual es realitzaria el projecte municipal, recollint contribucions especials.

El Bullit de Notícies recollia la visita que féu la Junta Directiva de la Tercera Edat i l'Ajuntament al President Cañelles per exposar les deficiències de l'edifici que ocupa la primera; la resolució de l'Audiència Nacional obligant TV2 a emetre els informatius simultàniament en castellà o usar castellà i català en la mateixa proporció, mentres que TV1 els emetia íntegrament en castellà, perpetuant-se així l'agravi comparatiu que venim patint els illencs pel que fa a la llengua pròpia del nostre territori. Explicava que el viatge d'estudis va ser a terres d'Astúries i Cantàbria i que la gran majoria dels mestres de l'escola havien secundat la vaga d'ensenyants de sis dies que es duia a terme a tot l'Estat.

Més de mitja dotzena de cartes conformaven el Correu Obert, mentre que a la Pàgina Bíblica el rector Pere Fons explicava que Jesucrist és de carn i os.

Finalment, Feim Carrerany, la secció de excursions de la revista, donava compte de la pujada a peu i del pancaritat a l'ermita de Bonany de Petra.

FENT CARRERANY

REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL "FENT CARRERANY". MARIA DE LA SALUT.

SEGON ANIVERSARI

18 DE MAIG DE 1986

Nº 22 MAIG 1988

XXIV Trobada d'Escoles Mallorquines

Dissabte dia 17 de maig ens tornarem a trobar per celebrar la XXIV Trobada d'Escoles Mallorquines, aquesta vegada a la Plaça de Cort de Palma.

Gaudirem d'un horabaixa de tallers, animació i cercavila amb els gegants dels Reis de Mallorca, Jaume I i Violant que, partint a les 17.00 h de la Plaça d'Espanya, arribarà a Cort a la cloenda de la Trobada per seguir amb la festa de la Diada per la Llengua.

A la Plaça de Cort, esperant l'arribada del rei Jaume I i la reina Violant, penjarem els treballs dels infants per tal de rebre la parella reial amb la feina què hem fet.

Tothom, família, professorat, alumnat, amistats... que creiem en una educació activa i en una escola arrelada a l'entorn, serem allà, una vegada més, en aquesta diada festiva de convivència.

Us hi esperam!

internetbaleares
CONSULTORIA TECNOLOGICA

DISEÑO Y TECNOLOGÍA
Internet e Intranet
Nuevas Tecnologías
Identidad Corporativa
Infografías Inmobiliarias

CONSULTORÍA
Calidad ISO
Protección de Datos
Comercio Exterior

Marti Fons Ginard
Director/Consultor
Ponent, 1
Maria de la Salut
Mallorca
Illes Balears
Tel: 971 525 465
info@internetbaleares.es
www.internetbaleares.es

QUI DIES PASSA...

Dijous, 3: ***Aventures ferroviàries***. Hi ha gent que s'ho munta a base de safaris per devers Àfrica; altres que se'n van a fer "*treaking*" per les muntanyes de l'Himàlaia; també n'hi ha que intenten la travessia del Pol Nord; els romàntics (i amb les butxaques ben assortides, tot s'ha de dir) viatgen amb l'Orient Express o el Transiberià (amb més de 9000 Km de recorregut). Més aprop, el Camí de Santiago resol aventures més casolanes. Ara bé, per aventures (això sí, més modestes, però sempre imprevisibles i amb un punt d'intriga), no cal anar massa lluny, no cal moure's de l'illa.

Acostum a agafar el tren cap a Ciutat, una o dues vegades per setmana. Deix el cotxe a Sineu (la freqüència del bus llançadora encara no resol tots els viatges) i així em puc moure amb més llibertat i comoditat per Palma. D'aquests viatges i d'anècdotes més o manco sucoses ja n'he parlat alguna vegada, però encara no havia tocat amb les mans les enormes possibilitats aventureres que el nostre tren ens ofereix (com a màxim havia patit retards que formaven part de la quotidianitat més absoluta). És cert que la inauguració de la nova línia ferroviària, fa ja uns anys, tengué l'episodi de la topada a sa Pobla, posteriorment caigueren marges per devers Petra, el tren descarrilà per devers l'Enllaç i fa poc xocà amb el topall de Manacor. Tot això sense comptar amb l'episodi de les obres de l'estació de Ciutat (adaptada per fer-la subaquàtica, quan vengués al cas, tal com es va demostrar ara fa prop d'un any). I aquest dijous, quan tornava cap a Sineu, n'he tengut un episodi que, encara que anecdòtic, m'ha duit a pensar que les aventures amb el tren encara poden tenir episodis més que interessants. Quan el tren entrava a l'estació d'Inca, semblava que ens havíem aturat massa aviat, ja que la gent no podia baixar a l'andana corresponent, perquè senzillament es trobava uns cent metres més envant. Ens hi hem estat ben bé deu minuts, sense que la gent pogués baixar. Ha tornat partir i aquest cop ha passat un poc de llarg, cosa que ha obligat el maquinista a fer marxa enrere. Res. Al final, s'han obert les portes i la gent ha pogut baixar. I cap a Sineu s'ha dit. Primer, però, ja se sap que el tren ha de fer una aturada a l'Enllaç, per donar pas al col·lega que ve de sa Pobla. Com a Inca ens aturam una mica abans de l'Enllaç i ens estam una bona estona aturats. Seguim fins a l'andana i ens esperam una bona estona fins que passa el ferrocarril pobler. Ara sí, ja partim, però a penes hem recorregut un centenar de mesos ens tornam aturar. Aquí, les rialles i els comentaris burletes passen a tons més seriosos. Entre una cosa i una altra ja duim ben bé mitja hora de retard. La gent comença a voler saber què passa, ja que ara mateix som enmig de la via, aturats i ningú (el revisor no l'hem vist des de Palma ençà), no ens ha dit ni ase ni bèstia. De cop el tren es torna posar en marxa, però en lloc d'anar cap a Sineu, se'n torna cap a Inca. Les cares i els comentaris dels viatgers agafen colors intensos i no massa agradables. Tornam a l'andana de l'Enllaç. Ara sí que s'obren les portes i la gent més nerviosa (ja n'hi havia més d'un que havia pegat qualque cop a les portes per veure si s'obrien) i que ja estava cansada d'estar tancada, surt a respirar l'aire a fora, a estirar les cames i a demanar explicacions a no se sap qui. Les especulacions són nombroses, fins que corre la brama que el canvi d'agulles no funciona, cosa que impedeix que quan la via es bifurca cap a sa Pobla o cap a Manacor, aquesta darrera via quedi tancada i per això no podem passar. Ha passat ben bé una hora entre una cosa i una altra. Mentrestant els mòbils fan la seva feina i qui més qui manco ha telefonat a ca seva o als seus per informar que som enmig de tot i que no anam ni envant ni enrere.Un revisor! Una hora després passa el revisor (o el maquinista, no n'estic segur) que confirma això del canvi d'agulla. Em sembla entendre que intentaran desbloquejar "la clau de pas" per poder seguir endavant. És en aquest moment que surten els comentaris esperats. Just als seients del davant meu un home elegantment vestit i parlant en castellà es presenta com a enginyer de no sé què i diu que això de fer funcionar un tren és relativament senzill i que això que passa no té perdó. Mentre dues dones que seuen al seu costat escolten, resignades, les explicacions tècniques que l'enginyer els dóna sobre el funcionament d'un ferrocarril, un altre jovenet parla de la vergonya dels polítics que no saben ni fer que els trens funcionin amb normalitat. A una altra li surt la vena patriòtica i se n'avergonyeix de la seva condició d'espanyol davant una (supòs) parella d'estrangers que fan cara de no entendre res. Els mòbils treuen fum i els ànims es van escalfant. Al cap d'un quart més tard, el mateix revisor diu que sembla que la cosa es pot arreglar i que si va bé faran un darrer intent per passar. I efectivament, al cap de deu minuts, el tren fa una mica de marxa enrere, pren embranzida i... passa pel canvi d'agulles. Les expressions de felicitat sovintegen i ara els mòbils tornen a fer fumet per indicar que una hora i mitja més tard el tren segueix el seu camí cap a Manacor. Els problemes, però, no s'han acabat, ja que hi ha molta gent que a les estacions de Sineu, de Sant Joan, de Petra, de Manacor, havien d'enllaçar amb els busos que els havien de dur al seu destí final; i aquests busos ja no hi són. I aquí la intendència funciona a les mil meravelles. El revisor, mòbil amb mà i en contacte amb algú, va solucionant tots els casos particulars que necessitaven d'aquests enllaços per arribar a bon port. Curiosament, els més beneficiats són "l'enginyer" i "el patriota avergonyit"als quals els esperarà un taxi (a compte de l'empresa, és clar) a l'estació que els durà fins al portal de ca seva.

Quan baix a Sineu i em dispòs a agafar el cotxe fins a Maria em trob amb dues dones grans, veïnades

meves, que, despistades, agraeixen a l'atzar que a les onze manco un quart de la nit un conegut seu les reculli i les dugui fins al poble, a ca seva. No duen mòbil, ni havien entès el revisor que feia totes les negociacions per col·locar els viatgers. Aquest revisor de la FEVE, que recull els passatgers dels diferents pobles de Mallorca, parlava un castellà esplèndid.

Diumenge, 13: ***Mòbil gallinaci a la Fira Ecològica.*** Fa un diumenge assolellat i aprofitam per anar fins a Monti-Sion, a Porreres, a la II Fira Ecològica. M'he muntat un petit hortet casolà i vull mirar d'usar al màxim productes naturals per arribar a menjar alguna cosa. Abaix, a la carretera, ens fan deixar els cotxes i uns busos elèctrics ens han de pujar fins a dalt de la muntanyeta. El problema és que els dos vehicles habilitats han fet figa (les bateries elèctriques es descarreguen massa aviat) i els han hagut de substituir per uns autocarets amb carburant tradicional. Arribam a dalt i la veritat és que valia la pena. Fa un estar d'àngels, hi ha coses interessants i procur recollir una mica d'informació sobre aquelles coses que més m'interessen per poder aplicar al meu hortet. Amb un tiquet de cinc euros també tenim dret a dinar. Uns quants restaurants han preparat uns plats amb productes ecològics que resulten deliciosos: un arròs amb verduretes, unes costelletes de mè, unes verdures escabetxades...

Abans de dinar, però, entram a la cèlebre Aula de Gramàtica del Monestir, on des del segle XV, fins al XIX, els al·lots de la contrada es preparaven per continuar els seus estudis a l'Estudi General de Ciutat. Allà, un conegut sindicalista andalús, Paco Casero, havia de parlar sobre Globalització i agricultura sostenible. La xerrada és francament interessant i mostra estadístiques i retalls de premsa sobre temes mediambientals i agricultura ecològica. Els assistents són, sobretot, homes, gent interessada pel tema. No hi ha corbates, ni executius agressius. En un moment determinat, però, l'escainada d'una gallina fa girar tothom cap enrere. No se'n veu cap, però. I l'escaineig continua. Un home, de mitjana edat, i a prop d'on sembla que vénen els renous, comença a cercar qualque cosa nerviós, fins que ho troba. Es posa el mòbil gallinaci a l'orella i diu: "*Un moment que som en una conferència; ara surt*". S'aixeca i surt. Les cares dels assistents ho diuen tot. És que no podia sonar d'altra manera!

Diumenge, 20: ***Nins, deixau aquests caragols que estan enverinats!*** Aquells que, com jo mateix, vàrem ser educats sobre el mall de l'església en temps del franquisme, sabem prou bé que quan un capellà o un home de sotana parlava, la seva paraula esdevenia dogma. No hi havia discussió possible. L'infern era a la cantonada, esperant qualsevol patinada, qualsevol descuit.

Aquest diumenge l'excursió de *Fent Carrerany* ens ha de dur fins a dalt de tot de Cura, passant per Randa, Gràcia i Sant Honorat. El dia, una mica tapat i frescot, amenaça de desbaratar-se. Quan som a Gràcia, berenam i comença un plugim suau, però emprenyós. Esperam que s'aturi i reprenem el camí fins a Sant Honorat. Allà, una altra plogudeta i tornem-i que no ha estat res. I a mitjan pujada, el diluvi: aigua i vent. No hi ha recer i hem de continuar. Mentre pujam, però, començam a veure sortir uns caragols de mides més que considerables. Moltes viudes i qualque bover. I començam a aplegar-los mentre seguim pujant cap a Cura. Quan som a dalt anam xops de dalt a baix i qui més qui manco duu una bona bossa de caragoles que en ser a dalt, a l'esplanada del monestir, es transformen sobretot en bovers. La fent s'espavila per eixugar-se una mica, ja que la temperatura és freda i no convé agafar cap "calipàndria". A fora continua plovent de valent. Dinam i una vegada calentets de panxa i de cos, fets els cafès i aprofitant que ha deixat de ploure i que a fora els caragols continuen pasturant de valent, decidim anar a visitar la cova del beat Ramon Llull i continuar cercant caragols. Dos dels nins que vénen amb el grup, amb una bossa plena de caragols, fruit de la recerca anterior, s'acosten als jardins del monestir i dos frares, un d'ells amb una còrpora més que considerable, els envesteixen dient-los que deixin tots els caragols que duen, ja que estan enverinats. Les dues criatures, espantades davant el comentari dels frares buiden tota la bossa i s'acosten a dir-nos la feta i a advertir-nos del perill. Un de nosaltres, però, s'acosta cap al jardinet del monestir i veu com aquells dos angelets uniformats omplen una bossa... amb els caragols "*enverinats*" que els nins havien amollat al terra.

Dimecres 23: ***Jo tampoc no sé dir que no***. Bé, tampoc no és ben bé així, ja que si ho comenten als meus, diuen que aquesta és la primera paraula que els dic quan em demanen qualque cosa, encara que després (també ho reconeixen) solc afluixar la mosca més que depressa. Qui sembla que tampoc no sabia dir que no (pobret!) és l'antic gerent de l'empresa del Govern, BITEL, amic íntim de l'ex de tot, Jaume Matas. Aquest personatge (ho acab de llegir) s'ha exculpat davant del jutge encarregat del seu cas d'haver-se gastat al voltant d'uns set-cents mil euros (uns cent quinze milions de pessetes!) perquè no sabia dir que no. Quin encant! El molt barrut ha argumentat que se sentia molt malament quan havia de dir no a qualcú: a la seva dona, als seus amics... *Damianet, compra'm això! Damianet compra'm allò!* I ell, és clar, com que li sabia greu dir que no, posava mà als doblers de l'empresa del Govern (és a dir, a la nostra butxaca) i tan feliç. Si les mangarrufes se segueixen destapant a aquest ritme, la darrera legislatura del PP, passarà als annals de la història de les corrupteles amb lletres d'or i en lloc destacat.

Joan Gelabert Mas

MARIA, ESCENARI D'UNA ETAPA DEL CINTURÓ CICLISTA INTERNACIONAL

Diumenge dia 6 d'abril, el nostre poble fou escenari d'una de les etapes del Cinturó Ciclista Internacional.

Ja el mateix dissabte, un tràiler de grans dimensions aparegué aparcat sobre la plaça, preludi de la gran moguda que es viuria l'endemà diumenge.

I diumenge, Maria es convertí en la capital del ciclisme balear. Molts de corredors, moltíssims, a la línia de sortida, amb una nodrida presència d'equips estrangers i de joves promeses del ciclisme balear i espanyol.

Abans de la sortida oficial es va fer un homenatge al corredor de Maria Llorenç Seguí, amb els seus pares de protagonistes.

Sobre la carrera, només assenyalar que el guanyador fou l'alemany de l'equip Sparkasse, Dirk Müller.

Enhorabona als organitzadors que aconseguiren que l'etapa es desenvolupàs al nostre poble.

TEMPORADA DE FUTBOL 2007/08

Resultats dels nostres equips i classificacions:

F.C. MARIA DE LA SALUT DE 3ª REGIONAL

Partits jugats:

SA COMA – MARIA DE LA SALUT (0 – 3)

MARIA DE LA SALUT – SANT GAIETÀ (0 – 0)

P. RAMON LLULL – MARIA DE LA SALUT (2 – 0)

MARIA DE LA SALUT – PORRERES (3 – 2)

MURO – MARIA DE LA SALUT (0 – 1)

MARIA DE LA SALUT – SANTANYÍ (1 – 0)

Pròxims partits:

Jornada 23 (01 – 05 – 08)
LOS COPIHUES - MARIA DE LA SALUT

Jornada 24 (04 – 05 – 08)
MARIA DE LA SALUT – VALLDEMOSSA AT.

Jornada 25 (11 – 05 – 08)
SANTA CATALINA AT. – MARIA DE LA SALUT

Jornada 26 (18 – 05 – 08)
MARIA DE LA SALUT – ES RAIGUER

Jornada 27 (25 – 05 – 08)
PINA – MARIA DE LA SALUT

F.C. MARIA DE LA SALUT BENJAMINS FUTBOL 7

Partits jugats:

MARIA DE LA SALUT – ARENAL (1 – 6)

PORRERES – MARIA DE LA SALUT (14 – 0)

MARIA DE LA SALUT (DESCANSA)

LLUCMAJOR – MARIA DE LA SALUT (4 – 0)

Pròxims partits:

Jornada 30 (03 – 05 – 08)
MARIA DE LA SALUT – CAMPOS

Jornada 31 (10 – 05 – 08)
MARIA DE LA SALUT – ALGAIDA

Jornada 32 (17 – 05 – 08)
MARIA DE LA SALUT – SES SALINES

Jornada 33 (24 – 05 – 08)
MARIA DE LA SALUT – SENCELLES

Jornada 34 (31 – 05 – 08)
S'HORTA– MARIA DE LA SALUT

L'EQUIP PREBENJAMÍ DE LA P. B. DE MARIA DE LA SALUT CAMPIÓ DE LLIGA !!!!!, PER SEGON ANY CONSECUTIU, DE LES COMARQUES DEL PLA I MIGJORN I CLASSIFICAT PER JUGAR LA FINAL DE MALLORCA, AMB ELS CAMPIONS DE LES ALTRES COMARQUES.

EXCURSIÓ AL PUIG DE RANDA

El dia començà molt bé i no semblava que ens haguéssim de banyar. El grup observant la flora.

Moment de l'arribada al santuari de Gràcia.

Al santuari de Sant Honorat, damunt el de Gràcia, i ja preparats per la pluja que començà a caure.

I l'arribada al santuari de Cura amb pluja i boira i els caragols que recollírem pel camí.

LA PROPERA EXCURSIÓ ANIREM DE CALA AGULLA A CALA MESQUIDA

Aquesta excursió l'havíem de fer el passat mes de novembre però la pluja ens obligà a anul·lar-la. Farem una passejada per la vorera de la mar en un moment que podrem recollir camamil·la. Anirem de Cala Agulla, devora Cala Rajada, fins a cala Mesquida per després tornar al punt de partida.

Partirem des de Sa Plaça des Pou, a les 9 hores del matí amb la motxilla preparada amb berenar, dinar i el que trobeu oportú compartir.
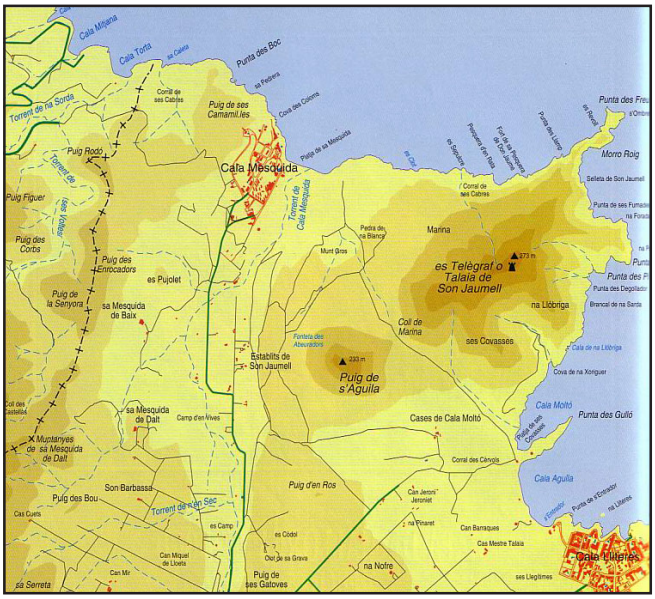
Serà el dia 25 de maig i hi anirem en cotxes particulars.